

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಸೀಮಂತಿನಿ ಎರಡು ದಿನ ಆನಂದನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೂಟಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ, ತೋಟ ಮನೆ ವಲ್ಲವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಖುಹಿಪಟ್ಟಿದ್ದಳು. ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ಬಕ್ಕಾ ಶುಡಿಯುವಾಗ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇಂದ್ದಿರೀಯ ಎಂದು ಆನಂದ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸೈಫ್ ಕಲ್ನೆಯಿದ್ದ ಸೀಮಂತಿನಿ ಜಿರಂಗಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೆಜೆನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಸೀಮಂತಿನಿ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಬಕ್ಕಲಾ, ಚಂದನಿಕಾ ಟೀವಿ ನೋಡುವ ಗೋಜೆಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯ ಚಂದನಿಕಾ ನಟಸುತ್ತಿರುವ ಧಾರಾವಾಹಕ ಟೀಆರ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದ ಸೀಮಂತಿನಿ, ಅವಳ ಹಕ್ಕಿರ ಚಿತ್ರ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿಗಳಿಯಿತ್ತಾಳೆ. ಸೀಮಂತಿನಿ ಸಂಖೋಧನೆಯಂತಹ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತು ಚಂದನಿಕಾಳಿಗೂ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ಣಂಹಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡಿಕೆ ಹೊನೆ ಕೊಯ್ಯು, ಅಡಿಕೆ ಬೇರಿನುಸುವುದು, ಬಾಲೀಯ ಕೆಲಸ.. ಹೀಗೆ ಆನಂದನಿಗೆ ಬೀಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸೀಮಂತಿನಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆನಂದನ ಜಡ ಕೆಲ ವಿಭಾಗರಾಜನ್ನು ಬಂದನಿಕಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೊನೆಗೆ ಸೀಮಂತಿನಿ ಹೋಗುವಾಗ ಏನೆಂದಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಂದರೆ ಸೀಮಂತಿನಿ ಅನಂಥನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ಬಂದನಿಕಾಳಿದ್ದಿಗಿತ್ತು. ಇದ್ದೆ ಆನಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾ, ಸೀಮಂತಿನಿ ಪಟ್ಟಣ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಒದಿ, ಬೆಳೆದು ವಿದ್ಯಾವಂತೆಯಾದವಳು. ಹಳ್ಳಿ ಪರಿಸರದ ಬದುಕು ಆಕೆಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಅನಿಸಿತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅದಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಅಡಿಕೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೆಲೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ವಿರೀದಿ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತಾನೆ ಆನಂದ. ಬಂದನಿಕಾ ಧಾರಾವಾಹಕ ಕೂಟಿಂಗ್‌ನತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ನೋಡಿದವರಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದು. ಇದು ಮಾತ್ರ ಬೇಡವಿತ್ತು ಅನಿಸಿತ್ತ ಮನೆಯವರಿಗೂ.

ಮಳೆಯ ಅಭ್ಯರ

ಈ ಬಾರಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಅಭ್ಯರಿಸಿಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಒಮ್ಮೆಸ್ವಲ್ಲಿ ಸ್ವರಶಿತ್ತಿಗೆ ಅನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಮರಂಕುಣ ಭೋರೆಂದು ಗಜಿಸುತ್ತ ಹಗಲುರಾತ್ಮಿಯ ಭೇದವಲ್ಲದೆ ಸುರಿದು ಕರಕರೆ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಾಡಿದ ಸುರಿಯುವ, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ, ರಸ್ತೆ ಮೈದಾನವೆನ್ನದೆ ಮಡುಗಳುವ ಕೆಂಪು ನಿರು. ಕೈನೀರಾನ್ನು ಮಗೆಮಗೆದು ಕುಡಿದ ನದಿ, ದಂಡೆಯನ್ನು ನುಗಿ ಘಳಾಂಗುವರೆಗೆ ಗಾಗ್ಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಉಮೆದು ತಂಬಿ, ಕೆಸರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರುತ್ತ, ಬಂದನಿಕಾಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಆನಂದನಿಗೆ, ಕಾಲುಹಾದಿ ಕೆಳಮುಖಿವಾಗಿವ ಅಂಚು ಮಾಯವಾಗಿ, ಹತ್ತುಮಾರು ಈ ದಿಬ್ಬಕ್ಕಿ ನೀರು ಬಿಡಿಯುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಎಕ್ಕರಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿಸಿದ. ಬಂದನಿಕಾ ಭರಯಿದ ಕಂಪಿದಳು. ಕಣ್ಣಳತೆಯವರೆಗೂ ಕೆಂಪುನೀರು ಸುಳಿಸುಳಿಯಾಗಿ ಮೋರಿಯುತ್ತಾ ತೆರೆಯಿಳಿಸುತ್ತ, ಪ್ರವಾಹದ್ದುಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕ ಮರಮಟ್ಟ, ಕಸಕಡ್ಡಿ, ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸಕಲವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿ ಮುಖುಗಿ ತಪ್ಪತ್ತ ಕೊಪಾತೀರೆಕಡಲ್ಲಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸ್ನೇಹದಿತ್ತ. ‘ಇದು ಅದೇ ಹೋಳೇನಾ?’ ನಂಬಿದವಳಂತೆ ಕೇಳಿದಳು. ‘ಅದೇ ನದಿ. ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಅಡವಿದಲು

ಹೊರಟಿದೆ...’ ತನ್ನರುತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದ. ‘...ಅದಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಮೇಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡೆ ಬೇಸಾಯ’ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಗಾಳಿ ಯಾವಾವ ದ ಇತ್ತಂದಲ್ಲೋ ಬೀಸುತ್ತ ಮಳೆಯನ್ನು ರಾಜಕೋಡಿತು. ಬಂದನಿಕಾಳ ಕೊಡೆ ಗಾಳಿಗೆ ತಡೆಯಿದೆ ಮೇಲುಲ್ಲಿವಾಗಿ ಮಡಿಕೆಕೊಂಡಿತು. ಆನಂದ ಮಲೆನಾಡವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಕಂಬಳಕೊಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು. ಅವಳ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಮಡಿಸಿದವ, ತನ್ನ ಕಂಬಳಿಯ ಸೆರಗನ್ನು ವಿಸ್ತೃತಿ ಅಲಂಕಾರ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಬೆಳ್ಳಕೆನ್ನು ಗಭರದಲ್ಲಿ ತಾಬಿಬುರೇ ಇರುವ ಈ ಅನುಭವ, ಅವಳಿಗೆ ಮಳೆ ಕೊಟ್ಟ ವರದಂತಿತ್ತ. ‘ಯಾರಾದ್ದು ಕಂಡರೆ ಮಜವಾಗಿರುತ್ತೇ ಈಗ’ ತಮಾಷಯ ದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಜ. ‘ಎಲ್ಲಿರು ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಲೆಬೇಕು. ಅಗಲೇ ಅದು ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತು’ ಅಂದ, ಗಾಳಿ ತಾಗದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತುಮ್ಮು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ. ತಿರುಗಿ ಬರುವುದು ಅಪ್ಪು ಸರಾಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಬಿದ್ದೂ ಅರಿಯಿತು. ಮನೆ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು. ಕಂಬಳಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು.

ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ಕಿಡಕಿಂತುಕೊಡು ಮಳೆಯ ಅಭ್ಯರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಕ್ಕಲಾರ ಮನದಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತಲೇತ್ತು. ತಟ್ಟನೆ ಮಳೆಹನಿಗಳ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಆಕ್ಷತಿಯೋಂದು ಮನುಕಾಗಿ ಮೂಡಿಬಿಂತು. ಆನಂದ ಹೊರಹೊಂದು ಗೌತ್ತಿತ್ತು. ಕಂಬಳಿಕೊಪ್ಪೆ ಸಹಜೆಂತ ದಪ್ಪವಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ನಡಿಗೆಯೂ ಅಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಂತಿತು. ಕಂಬಳಿಯೋಂದ ಮತ್ತೊಂದು

ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊರಬಂದು ಕೊಡೆ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು ಕಂಡಿತು. ಆನಂದ ಮತ್ತು ಬಂದನಿಕಾ? ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ನರಿಗೆ ಮೂಡಿತು.

ಮತ್ತೆರಪು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ‘ಅಜ್ಞೀ...’ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಆನಂದ ಮತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಬಂದ. ಬಕ್ಕಲಾ ಕುಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದು ಕಂಡಿತು. ‘ಎಂತಾ ಮಳೆ ಅಯಿ! ಗಡ್ಡೆ ಹೊಳೆ ವಲ್ಲಾ ಬಂಯೇ ಆಗಿದೆ. ಬಂದನಿಕಾ ನಾನು ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಯಾಕಾದರು ಹೋದ್ದೊ ಅಂತ ಹೆಡುವಂತಾಯಿತು’ ಅಂದ ಬಂದು ಕೂಡಾ ತಡೆದು ‘ಅಜ್ಞೀ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ವಿವಯ ಹೇಳಬೇಕು, ಹೇಳಲಾ?’ ಕೇಳಿದ. ಅವನ ದನಿಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಬಗಿನಿ ಅಷ್ಟಂತೆ ಕರಗಿ ‘ಹೇಳೋ ಮಗು, ಅಂತಹ ಸಂಗತಿಯೇನದೂ?’ ಅಂದರು. ಆನಂದ ಕುಚಿಯ ಬುದ್ದದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಬಂದನಿಕಾ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಕೂಗಳ ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯದಿಂದ, ಮೊಮ್ಮೆ ಹೆಣ್ಣನ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಲಂಪಟತನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನೇನೊ ಅನುನ್ವತನೋವಿದ ಕರುಳು ನಡುಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು ದುಷ್ಪ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ, ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸಬ್ಜೆ ಸಂಬಂಧವೂಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪರಯಣಿಸುವಾಗ, ಅದೇ ಸಮಾಜ ತುಂಟನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ಸೆಬುಹದಾದ, ಯಾವಜೋಡಿಯ ಜೇಣ್ಣೆ ಅನಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆನಂದನ ವಿವಯದಲ್ಲಿ ಮನಸು ನಿರಾಳವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರಲ್ಲೆ ಇದ್ದ ಎಷ್ಟ್ರೋ ಯೋಗ್ಯ ಮಹಡಿಗಿರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಜಾಗಿಂಬಡಿತ್ತಲ್ಲ ಅನಿಸಿ, ಏನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಾವ ಬಂತು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದನಿಕಾ